

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica întâia după Rusalii, a tuturor sfinților

Vine Domnul pe pământ cuvânt și Se vestește venind și preaslăvindu-Se în sfatul sfinților Săi, și fericit este poporul care cunoaște venirea Sa și adevărul Său în adunarea sfinților Săi! Amin.

Pace ție, popor al cuvântului Meu, martor al Meu pe pământ, precum Eu, Domnul, sunt martor credincios în cer în adunare de sfinți, și fericit ești tu, care cunoști cuvântul venirii Mele, glasul Meu, care vine cu norii deasupra ta și te mărturisește al Meu! Sunt cu adunare de sfinți la masă cu tine, că e ziua cea de pomenire bisericească în cer și pe pământ a tot numărul lor. În mijlocul lor stă sărbătorită în ziua aceasta trâmbița Mea Verginica, fluierașul prin Care Eu, Domnul, Mi-am făcut auzit glasul pe pământ vreme de douăzeci și cinci de ani ca să-Mi adun o mână de popor și să-l călăuzesc spre credință în venirea Mea cuvânt pe pământ prin glas de trâmbiță, și am stat la masă de cuvânt cu acest popor, care Mi-a fost și Îmi este martor pe pământ, precum Eu pentru el sunt martor credincios în cer.

Cete-cete se așează oștirile de sfinți pentru sărbătoarea lor cu Mine aici, în grădinile Mele cu tine, poporul Meu de la izvor, căci Eu în mijlocul tău Îmi am cursul izvorului Meu de cuvânt. Stau sfinții și privesc cum Eu te hrănesc și te cresc, veghind pentru tine din cer și până pe pământ. Se uită trâmbița Mea Verginica la slava Mea din mijlocul tău, pe care Eu am profețit-o prin gura ei și am promis-o că va veni. E zi de învățătură sfântă peste tine, și din masa Mea cu tine iau mulți și se hrănesc și cresc cu credința și cu viața, căci cuvântul Meu are viață în el pentru cei ce iubesc pe Dumnezeu între oameni pe pământ, precum este scris.

Hrănesc mulțimi din râul Meu de cuvânt de peste tine, poporul Meu, căci Eu așa am profețit prin trâmbița Mea, iar acum începem grăirea cu adunare de sfinți și ne hrănim cu hrană de cuvânt. Cetele de sfinți se apleacă și dau întâietate trâmbiței Mele cu ziua ei de sărbătoare de naștere a ei pe pământ, căci ea s-a născut pe pământ în ziua duminicii tuturor sfinților Mei, iar ei văd acum rodul Meu prin ea și se apleacă sfioși lucrării Mele de azi cuvânt peste pământ.

Hai, Verginico, iată rodul pentru care am trudit! Aveam nevoie de fii cu credință mare în ei pentru ca să aducem și ca să vedem împlinirile cele vestite de pe vremea lucrului Meu cu tine că vor veni văzute și purtate peste pământ, dar atât de tainic lucrând ele ca să se întrească toată împlinirea lor cea de sus! Eu, Domnul, grăiesc cu tine, și tu cu Mine în ziua ta între sfinți, iar sfinții privesc și se hrănesc cu slava Mea și a ta în mijlocul poporului Meu cel de azi, rod al cuvântului Meu, pe care cu tine l-am așezat pe pământ și am întocmit apoi cartea sa. Amin.

— *O, adevărat ești, Doamne, întru fângăduințele Tale prin cuvântul gurii Tale în vremea trupului meu cu Tine pe pământ! Mila și adevărul merg înaintea feței Tale, și fericit este poporul care știe să Te primească acum cu venirea Ta, căci el umblă întru lumina feței Tale, Doamne, și întru numele Tău de-a pururi se bucură, și întru dreptatea Ta cea de sus își ridică inimile lor. Slavă Ție pentru mila Ta de mine, pentru rodul Tău de pe urma mersului meu cu Tine pe pământ! Necăjită sunt pentru toți cei care n-au putut pentru Tine mai mult dintre cei de la începutul Tău cu trâmbițarea Ta prin mine, dar fericită sunt întru rodul cel ieșit acum, căci am avut spre păstrare și spre creștere pe fiii cei astăzi credincioși, care ne-au purtat și ne-au împărțit apoi și ne-au adus și ne aduc rodul cel de azi, Doamne. Se adună sfinții în sărbători în jurul agonisiei Tale de azi și în jurul hranei de pe masă cu poporul Tău, și e mare slava Ta din mijlocul lui, și pe cât e de mare, pe atât de tainică este ea, o, Bunul meu și al lor Învățător și Dumnezeu!*

Te cuprind în taina mea cea de sus dintre sfinți, popor al Domnului! Ești rodul trudei Lui prin mersul meu cu El în vremea trupului meu cel plin de suferință pentru nașterea unui popor.

Târziu a rodit suferința mea, iar acum s-a făcut ea slavă în cer, și din cer și până pe pământ este acum rodul ei.

V-ați adunat în ziua mea de serbare între sfinți și-mi aduceți cântare și sărbătoare, fiilor credincioși. Toate cetele de sfinți tresaltă cu duhul și iau din slava și din bucuria zilei și se hrănesc din cer și până pe pământ. Mi-a dat Domnul trâmbița să vă cânt din ea. Vă cânt celor din cer credința voastră, căci sunteți mai fericiți decât ei și decât toți cei care L-au văzut pe Domnul. Vă cânt pe voi, cei ce ați crezut făgăduințelor Domnului făcute poporului cel de la începutul meu cu Domnul pe pământ, căci m-a pregătit de micuță pentru trâmbițarea Lui, iar la plinirea vremii cea pentru trâmbițare a trâmbițat prin mine Domnul și a rostit făgăduințele cele pentru vremea de acum, când voi stați înaintea Lui și a sfinților Lui și luați și împărțiți pe Domnul.

S-a strâns la izvor popor de peste tot în ziua de Rusalii și au fost hrăniți de sus, și a spus Domnul apoi că are de pus învățătură pe masă la voi, pentru voi și pentru toți cei ce se strâng pe lângă voi în sărbători la izvor. Le trebuie învățătură, mereu le trebuie, și mereu trebuie s-o așeze peste ei cei ce aud din cer sfatul și voia Domnului peste ei. Lucrarea Duhului de la unii la alții, aceasta trebuie să se arate cu lucrare între frați, căci Domnul v-a spus vouă să vegheați cu veghe sfântă pentru lucrarea simțămintelor voastre, ca nu cumva ceva din duhul lumii și din apucăturile lui să se amestece în simțămintele voastre. Am luat aminte când Domnul v-a spus că se vede bine din cer și de pe pământ lucrarea simțămintelor voastre, și trebuie vegheate mereu și mult, ca să fie ele în Duhul, măi fiilor.

Voi, cei care stați înaintea poporului Domnului pentru creșterea lui, pentru tot lucrul lui lângă Domnul, vegheați, fiilor, și împărțiți veghea și povățuiți-i pe toți să stea sub veghe cu simțămintele lor, căci lumea este duh rău și dă să se strecoare cu fața ei în purtarea cea dinăuntru și cea din afară a celor credincioși venirii Domnului cuvânt pe pământ la poporul agonisit de El acum, căci cele ce se văd sunt cortina care acoperă pe Domnul în taină și sunt despărțire între Dumnezeu și om cele ce se văd. O, nu e bună voia liberă. Nimeni să n-o iubească și nici să n-o caute, că e lucru fără binecuvântare de sus voia de sine, și trebuie mereu veghe sfântă pentru cei ce au ales calea vieții cea de sus, ca să fie ea tot o dragoste pentru Dumnezeu în om.

Mă privesc sfinții cum vă învăț, că Domnul are nevoie de popor sfânt și curat de duhul lumii și de cel al trupului și de cel al diavolului prin aluatul semeției inimii, căci omul dă să se înalțe cu părerea și apoi cu inima, și își arată aceasta apoi prin lucrarea minții lui. Paza cea sfântă pentru simțăminte aduce rodul cel bun, dar cu Domnul trebuie vegheat pentru aceasta, căci El știe ce nu este bun și de lepădat, știe ce este de aruncat din cămările inimilor voastre și ale purtării voastre laolaltă frați.

E zi de învățătură adâncă pentru Duhul Domnului în voi și în purtările voastre frățești, căci mai bună este purtarea cea duhovnicească decât frăția dintre voi, măi fiilor. Duhovnicia vă crește, iar frăția trebuie să trăiască prin cele duhovnicești dintre voi, căci toate ca în cer trebuie să se vadă că au venit și că s-au așezat peste voi.

Sunteți mai puțini adunați acum. Stați, dar, la masă duhovnicească și umpleți-vă de bucuria de a vă da unul altuia leacuri duhovnicești pentru fața Domnului între frate și frate, căci Domnul este din cer, fiilor, și pe El trebuie să-L aveți ființă în voi și purtare între voi, și purtători de Dumnezeu să fiți voi așa. E mult de mărunțit pentru toate cele bune în voi și pentru cele mai puțin bune, și trebuie sortare mereu pentru acestea, numai să iubiți voi să se lucreze la ființa voastră și la facerea ei după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, o, fii și fiice. Se uită sfinții la mine cum grăiesc și cum lucrez de mărunț cuvânt pentru ca să umble el la inimile voastre și la asemănarea dintre voi și Domnul, și le dau lor acum să spună simțămintele lor, măi fiilor. Amin.

— O, trâmbiță veghetoare, mult a lucrat Domnul prin tine pe pământ cuvântul Său de facere peste om, iar lucrul tău în cer acum seamănă cu al Lui. Ne minunăm de lucrarea facerii

omului cel născut de sus! Cei născuți din Duhul găsesc strâmtorare pentru ei pe pământ, dar noi, cei din cer, ascultăm mereu înfiorați deslușirea Scripturilor celor născuți din Duhul și care-L țin pe Domnul pe pământ cu fața Sa în ei.

O, Doamne, mare este învățătura Ta, și cu de-amănuntul, Doamne, este ea! Ai venit pe pământ cu lucrarea facerii omului și ai fii destoinici, prin care treci și așezi facere din cer peste cei ce Te aleg de viață a lor. E mare între noi statul trâmbiței Tale, care a încununat cu venirea ei la cer comoara Ta, așezată în vase de lut pe pământ, și din care Tu aduni pentru cer prin slăvirea Ta cea multă în lucrarea celor credincioși ai Tăi.

O, ce mare lucrare de taină vedem că lucrezi Tu în zilele acestea cu ucenicii Tăi de azi ai cuvântului Tău, Doamne! Stau proorocii și apostolii privind și așteptând fericirea la care Tu lucrezi pentru sfinți în zilele acestea de apoi, și despre care este scris în Scripturi împlinire mare, o, Doamne! Tot cerul ascultă Evanghelia Ta când se citește pe pământ și toți sfinții văd cum ea se face facere a omului în poporul cuvântului Tău. O, Te doare că nu vezi facere a omului în biserica din lume, unde Tu trebuia să încapi și să Te împarți cu facerea Ta, dar acolo nu ai prin cine să fii, căci altceva se lucrează acolo și nu sunt de-ai Tăi! Ești necăjit și fără de putere prin aceia, care s-au ascuns sub numele Tău ca să se pitească cu ale lor și să fie crezuți ai Tăi de către toți cei ce nu învață din cer, din gura Ta, Doamne, dar ești fericit că poți să împarți cu amănuntul învățătura Ta de viață între fiii poporului cuvântului Tău cel de azi. Nu mai e bucurie ca a Ta când vezi cum crești în ei și cum se veghează peste ei pentru ființa Ta în ei, iar plata căutării lor cu Tine e mare, Doamne. Sărbătorim cu bucurie ziua aceasta pentru adunarea noastră și Te binecuvântăm pentru ea și pentru bucuria ce ne-o dai în ziua noastră de serbare în sobor în mijlocul poporului cuvântului Tău, în sfatul Tău cu ei și cu noi, o, Doamne. Amin.

— În adunare sfântă petrec cu voi și pentru voi aici, în ziua aceasta, la izvorul Meu de cuvânt, iar poporul Meu ucenic ne este gazdă nouă, celor din cer, o, sfinți iubiți ai Mei! Iată, așa Îmi cresc Eu poporul, și nu-Mi ajunge timpul pentru câte am de lucrat la viața lui, la facerea lui, și nici lui nu-i ajunge, că mult e de lucrat pentru mersul Meu cel de azi pe pământ, și mult trebuie să-Mi am grijă de poporul Meu ucenic, și tot așa și el, mult trebuie să lucreze. Căutăm să le împăcăm pe toate, dar timpul ne strânge, iar Eu, Domnul, voi ține seama de aceasta în ziua răsplătirii.

E zi de învățătură, și împart la începutul și la sfârșitul zilei hrană pentru azi peste cei ce s-au strâns la masă de cuvânt, căci trebuie cu de-amănuntul umblat mereu la toate ale Mele peste voi, o, fii și fiice ale creșterii cea de sus. Dar în ziua aceasta de cumpănă pentru soarta neamului român, cereți voi de lângă Mine și cu Mine, cereți cu Mine la Tatăl și la sfinți și la toate puterile cerești să pună mijlocire și duh din cer în inima și în mintea fiilor acestui neam, ca să se îndrepte ei spre alegere bună după voia lui Dumnezeu pentru cârmuitorii care vor fi aleși, căci neamul român e în vreme cu ceață, fiilor, și îi trebuie insuflare din cer. Să cerem Tatălui duh din cer și pentru cei din acest ținut, ca să fie ales la cârmă cel cu duhul bun, căci este nevoie de bine, măi fiilor. Eu, Domnul, voiesc să se destrame ceața și perdeaua ei cea trasă peste fața neamului român, căci neamul român este în cumpănă, fiilor.

Vom așeza apoi în carte toată învățătura de azi, dar voi, cei ce-Mi sunteți Mie de veghe peste poporul Meu, puneți, fiilor, la masă Duhul Meu lucrător prin voi și dați vlagă duhovnicească celor ce iau ca să învețe. Umblați la lucrarea simțămintelor lor, măi fiilor, și umblați așa cum Eu umblu, cunoscând pe cele ale lor, fie că se văd, fie că nu se văd. Cine vine să fie cu taina acestui popor, acela să se dea Domnului spre facere, iar de altceva nu trebuie să vină nimeni între cei ce vin să fie ai Mei, iar dacă altfel vin, aceia să învețe să se teamă de Dumnezeu, Cel ce stă acoperit în taină și veghează în mijlocul acestui popor și izvor. Amin.

Mergi, poporul Meu, și spune-ți și tu cu ochii bine deschiși voința ta pentru cârmuitorii care se vor alege peste oameni în ziua aceasta, și vino apoi la masa Mea și la învățătura Mea și la sla-

va Mea cu sfinții Mei la masă cu tine, și vom așeza apoi în carte toată învățătura cea din ziua aceasta. Pace ție, fiule!

Pace vouă, măi fiilor! Stați cu învățătura Mea, și afară să nu ieșiți din ea, că afară e duhul minciunii, fiilor, e duhul lumii și fiii lui, iar voi sunteți fiii Duhului Meu, fiii lui Dumnezeu!

Să fie pace între voi și Mine, între Mine și voi, fiilor! Să fie Domnul Învățătorul și Povățuitorul Cel pentru voi în acest timp al Meu cu voi, o, fiilor! Amin, amin, amin.

Și dacă am petrecut de sus și de jos împreună ziua de serbare a sfinților toți laolaltă, așezăm în carte partea care mai este de așezat în ziua aceasta, căci Eu, Domnul, trebuie să așez învățătură și apoi binecuvântare pentru fapta învățăturii, fiindcă orânduiala cea pentru post trebuie frumos așezată ca să poată ea pentru Dumnezeu, fiilor.

Se începe acum vremea postului cel de treizeci de zile în acest an pentru întâmpinarea sărbătorii sfinților Mei apostoli și învățători ai oamenilor, prin trimiterea Mea de peste ei ca să-L semene ei în oameni pe Dumnezeu-Fiul, după ce Eu M-am așezat iarăși lângă Tatăl. Duhul Domnului a suflat la începutul bisericii Mele pe pământ și a așezat prin părinții cei sfinți atunci voia Domnului și orânduiala cea peste biserică pentru vremi de post și vremi de sărbători și toate cele dintre vremile acestea, iar acum suntem la început de vreme de post, și-ți dau ție învățătură cu îndemn, ca să fie scrise acestea și să ia din ele cei ce Mă găsesc în cartea Mea cea de azi când ei caută în ea, și apoi îți dau binecuvântare și putere și iubire multă îți dau pentru voia Mea cu tine, popor al cuvântului Meu. Tu ești propteaua Mea, căci pe tine Mă sprijin Eu cu voia Mea, iar vremea cea cu post are nevoie de stăruință cu rugăciune pentru ea, căci din dreapta și din stânga deodată trebuie să lucreze această putere, și mai ales trebuie frățește încheșată această lucrare, ca să aibă ea putere multă prin taina ei, căci toate sunt duh, și apoi faptă, fiilor.

O, măi fiilor, dacă omul ar mânca numai cât i-ar trebui trupului și nu cât îi trebuie poștei trupului, care se face foame în trup, o, ar fi atunci altfel cu omul! Când omul se obișnuiește cu deasă mâncare el își înfometează trupul și și-l obosește de prea mult lucru pe care i-l dă pentru facerea mâncării, căci mâncarea cea gătită de om pentru gustul poștei și al limbii lui nu este prielnică zidirii trupului lui, căci iarăși este ea gătită de partea cea dinăuntru a firii trupului, după trebuința lucrării pe care o are el înăuntru lui pentru mersul celor dinăuntru lui, căci Dumnezeu a făcut minunat facerea trupului omului.

O, fiilor, pe toate cele de la Dumnezeu așezate voi să le iubiți ca pe niște învățători ai bine-lui vostru aici și pe vecii apoi. Iubiți postul, măi fiilor, căci fiii lumii nu-l iubesc, și nici cei ce nu au ce mânca nu-l iubesc și nu postesc aceștia nici cât postitorii cei care nu calcă peste orânduiala cea întreagă așezată peste ființa bisericii ca să fie ținută ea apoi. Cel ce iubește postul, acela iubeste ascultarea și iubește sănătatea, căci sănătatea vine de la legea ascultării cea pentru ea. Sunt mai cerești cei ce postesc cu sufletul și cu trupul și cu duhul, căci acestea trei trebuie să trăiască în pace și într-o una lucrare a lor în toate câte le este împărțită lucrarea, așa precum Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt Una sunt și una lucrare au, că nu poate fi dezbinare întru această Treime. O, tot așa trebuie să facă și zidirea trupului omului lucrarea sa, măi fiilor, și trebuie voință și îndemn și învățătură și dragoste mare ca să poată trupul așa, iar duhul frăției sfinte hrănește frații cei laolaltă cu roadele Duhului Sfânt, care se fac hrană cu putere întru cele ale trupului omului cel dinăuntru, și poate trupul pentru legea lui cea de la Dumnezeu zidită pentru el.

Acum așez cuvânt de binecuvântare cu putere pentru începutul și pentru mersul cel ceresc al vremii postului cu voi, fiilor. În acest timp voi să gustați din plin gustul rugăciunii, și prin care voi să cereți de la Dumnezeu cu zile de post voia Sa pe pământ și peste oameni așa cum cereți pentru voi, măi fiilor, căci suntem în mijlocul facerii lui Dumnezeu, și în care este așezată și lumea cu toți fiii ei, care nu-L iubesc pe Dumnezeu, ci iubesc duhul și faptele întunericului acestui veac, veacul lumii. Voi însă sunteți pe pământ cu veacul lui Dumnezeu și aveți puterea de la

Dumnezeu asupra veacului lumii ca să-l supuneți sub voi precum Eu l-am supus, numai să știți voi să nu ieșiți din Domnul, măi fiilor, căci duhul lumii suflă peste tot cu grăirea lui. O, câtă veghe trează și mult lucrătoare trebuie pentru aceasta, iar Eu vă rog pe voi și vă învăț cu nădejde: vegheați unii peste alții cu multă vedere, cu ochi mari să vegheați și să vă ajutați spre voia Mea în voi și să vă pedepsiți unii altora ieșirea din voia Mea când ea s-ar ivi cumva, căci cei ce au fost luminați și au gustat învierea cea de la Mine, e cu neputință să mai fie moarte peste ei, ca nu cumva Eu, Domnul, să fiu ridicat iarăși pe cruce prin fiecare păcat săvârșit de cei ce-și pun viața lângă viața Mea înaintea Tatălui ca să fim frați.

O, nu este frumos la chip și la fire și la faptă, nu este frumos prin acestea cel care nu iubește să stea în toată așezarea pusă de Dumnezeu ca să fie peste om. Măcar râvnă și dor să aibă omul, căci acestea îl mână spre dragoste cu facere pentru cele ale voii lui Dumnezeu în om. Așa cum v-am povățuit în ziua aceasta prin fiii cei înzestrați cu învățătură de viață peste voi, Eu, Domnul, întăresc și spun: nu este frumos cel ce nu-și pune viața lângă viața Mea ca să fie el plin de iubirea Mea în el, iubire care nu vatămă și nu se vatămă pe sine, căci iubirea nu stă în sfat cu judecata, ci fiecare din acestea trag la ale lor, și se trage omul ori în cele din Dumnezeu, ori în cele din fire lipsite de Dumnezeu în om.

Iarăși încă vă mai învăț, fiilor, să vă feriți să socotiți voi după simțirea minții voastre pe cele lucrate și grăite de cei cu lucrarea veghii peste mersul lucrării Mele și al poporului cel ascultător pe cale și cel neascultător, căci tainic sunt Eu și tainic lucrez prin ei pentru așezarea sau pentru descurcarea a toate câte sunt de așezat sau de descurcat, după ce cei mai puțin așezați încurcă de la mijloc sau de la margini pe cele ce după voia lor și după dorința lor le lucrează ei pe ale lor în locul celor ce așteaptă să fie ca Dumnezeu sau de la Dumnezeu lucrate, adică după voia Domnului, fiilor. O, duhul rău caută să vă facă rost de vină și vă împinge să vă folosiți mintea voastră, dar puține minți au primit forma cea de sus ca să fie ele de sus apoi, și mulți au rămas cu minte făcută de ei, și cu socoteala ei la fel, și se naște nepotrivire între duhul cel de sus și mintea cea de jos a omului învățat să ia de jos așa cum are la îndemână el să ia. Omul e deprins să-și ascundă faptele lui cele la întuneric lucrate, și este deprins să se teamă apoi, iar ca să scape de această împotmolire trebuie să caute să nu scape de Dumnezeu nici o clipă, căci Cain a gândit o clipă că a scăpat de sub ochiul lui Dumnezeu, dar l-a cuprins apoi numaidecât frica și a fugit să stea ascuns cu fapta sa, dar Domnul a ieșit în fața fugarului ca să-l miluiască cu lumină, iar Cain era ascuns de frică și fugea. Atunci Domnul l-a lăsat pe el așa cum și-a voit el, dar i-a spus lui că fapta nu i s-a putut ascunde ca să nu strige ea la Domnul împotriva lui. Această Scriptură este de mare învățătură pentru cei ce vin să învețe viața cu Dumnezeu și cu lumina lui Dumnezeu, și numai așa să lucreze apoi cei ce se alipesc să umble cu Domnul pe calea acestui cuvânt al gurii Lui peste cei credincioși Lui. Se cunoaște din față cel ce se pitește, iar Domnul îl lasă în greșala lui pe cel ce-și păstrează în ascuns greșala, și Se trage Domnul din calea lui, că e mare Domnul și nu Se pune cu omul mic și neputincios, care stă așa, necăutând el la Dumnezeu să fie și să știe și să poată.

Se nasc oameni din oameni și-și iau formă rea în vremea creșterii, iar dacă Îl află ei pe Dumnezeu, nu știu aceștia să se lase în mâna Lui când dau ei să vină și să înțeleagă mersul pe cale cu Dumnezeu. Trebuie povață pentru viață, și apoi trebuie multă povață, iar altfel se face omul trădare lui însuși și se face slab de înger, slab de tot, de vreme ce nu-i lasă îngerului lucrare ca să poată pentru el.

Vai celui ce se bizuie pe om, căci omul este carne și fire și-și face unul altuia rău prin acestea! Omul trebuie să fie călăuzit de Duhul lui Dumnezeu și să se bizuie pe ajutorul cel din cer, că nu-i trebuie lui mângâiere, ci povață și lucrarea ei îi trebuie omului, iar calea lui trebuie să-i fie spre cer, acolo unde Domnul veghează pentru om. Cel ce se ascunde de om, se ascunde de Dumnezeu, iar cel ce se ascunde de Dumnezeu este cel ce se vede cu toate ale lui și prin toate ale lui, așa cum Domnul Se mărturisește pe Sine prin toate câte se văd ale facerii Lui și care poartă

în ele taina lor și puterile cerești slujitoare lui Dumnezeu din cer și până pe pământ pentru viața oamenilor.

A fost frumos încununat duhul sărbătorilor sfinților Mei, căci voi ați lucrat cerește, fiilor lucrători ai duhului poporului Meu, ca să știe el cum să se dea și cum să stea înaintea Mea în toată lucrarea luminii. Cel ce-și păstrează lumina vieții în el, acela este frumos la chip din pricina luminii în care stă, dar cel ce-și trage pe deasupra vâl, acela se dovedește prin toate trăsăturile lui și se face greu și urât, căci duhul luminii nu are părtășie cu el, și e greu un așa om pentru cei din jurul lui.

O, poporul Meu, Eu, Domnul, îți spun mereu, și din cer și de pe pământ vă spun vouă: fiți frumoși, fiilor, căci cei frumoși iubesc lumina și se văd în lumină, precum cei urâți din pricina întunericului tras peste ei se văd cu el peste ființa lor. O, de-ar înțelege toți cei ce Mă caută prin acest cuvânt și cale a lui după om, de-ar înțelege ei căutarea Mea după ei, învățându-i pe ei cum să vină și cum să stea și cum să fie și cum să meargă ei pe calea aceasta, ca să le fie lor cu folos și nu cu pagubă! Fața Mea însă rămâne curată, căci Eu, Domnul, sunt lumina însăși, iar ea luminează și curățește întunericul și se desparte de el, căci lumina biruiește pe toți dușmanii strălucirii ei, care nu se pot uita la ea, precum omul nu poate privi cu ochii trupului lui văpaia luminii din soare, lumina care biruiește prin însăși strălucirea ei.

O, poporul Meu, învață carte sfântă și minte sfântă și lumină peste tine din adâncimea acestor cuvinte mari cu care-ți stau în cale ca să înțelegi calea Mea. Să ia din masa Mea cu tine cel ce iubește să fie viu și să găsească în Mine locul său! Apostoli ai iubirii de Dumnezeu să fiți voi, cei ce învățați de la Mine iubirea cea mai curată, cea mai blândă, cea mai senină, cea mai supusă duhului ei, fiilor.

Se apleacă sfinții toți înaintea măreției cuvântului Meu așezat pe masă la voi și în cartea sa ca să rămână el. Trâmbița Mea Verginica vă dorește pe voi fii ai înțelepciunii cea mereu învățată de sus prin Duhul Meu, prin venirea Mea cuvânt la voi, aici, fiilor.

O, aș vrea să putem mai mult pentru neamul român cu cele de sus puteri cerești, dar rătăcirea duhului acestui neam este mult sprijinită de duhul minciunii și de toate cele ce se văd și se fac de oameni. Trebuie multă stăruință, fiilor. Omul minciunii își face loc și nu se rușinează cu minciuna pe buze, căci înăuntrul lui stă dorul de sine, care-l călăuzește pe el spre nimic, și sunt vânduți duhului minciunii toți oamenii și nu-i poți smulge pe ei spre duhul vieții. Duh iubitor de oameni pun în voi ca să suferiți cu Mine și în Mine pe pământ pentru moartea cea de peste ei, fiilor.

Odihnă vă dau acum de sub duhul sărbătorii sfinților Mei, căci pentru slava Mea e trudă, e de trudit cu toate cele trei părți ale facerii omului, fiilor. Acum vă alint și vă mângâi ca pe unii care Mă mângâiați când Eu vă pot spune vouă bucuria și durerea Mea.

O, fiți frumoși, fiilor! Să se ia aceasta de la voi la toți cei care doresc să fie frumoși și să fie lumină precum Eu, Domnul, sunt, iar Eu sunt cu voi și vă dau chip ca al Meu, chipul cel frumos al Meu, cel la care omul nu poate privi cu privirea lui, cel pe care fiii întunericului nu și-l pot închipui.

Și acum, pace vouă, pace vouă, pace vouă, măi fiilor! Amin, amin, amin.

28 mai/10 iunie 2012